

desolată mi s'a profanată de națiunii. O Ierusalime!
Ierusalime! pentru ce noi mai trîmîm, pe cîndă tu nu
mai trîmîm?

— **III**, pe cîndă, kiară într'acelă mință, trimișii
reșelăi Antioxă veniă s'ă konstîng' pe Iudeii kari
se petrîssesser' la Modin, de a sakrifika idoliloră,
mi de a pîrîsi leșea adevîrată Dămnezeă, pe cîndă
stă în mizokălă poporălă mi okolită de cei çinçi fi
ai sei, ofișerii vedeă pe bîtrînă, kare li se pîreă
chelă mai însemnată mi mai konsiderată din toți, k'ă
petenia loră înaintă mi le zisse:

— Matatia, fi chelă d'întîi a șrma d'șp' or-
dînie reșelăi, d'șp' kîmă fakă toate națiunile, d'șp'
kîmă aș f'kăț toți oamenii din Iuda, d'șp' kîmă aș
f'kăț toți lokșitorii, kari aș mezătă în Ierusalimă,
mi ve'i fi pîșă, mi tu mi fiu tei, în pîndălă amișiloră
reșelăi, mi ve'i fi inkîrkaș de așră, de mîrire mi
de onori.

Dar Matatia respunse în gîra mare, ka nimini
s'ă nu neapză șnă kîvîntă din çeeă ce zîçeeă:

— Kîndă toate națiunile s'ară șpîșne reșe-
lăi Antioxă, kîndă toți din Israeălă ară pîrîsi k'ă totălă
kîlălă pîrîndiloră loră ka s'ă șrmeze ordîniloră sale,
kîndă toți kari aș mezătă în Ierusalimă ară înçenskia
înaintea idoliloră, frașii mei, konișii mei mi eș nu
vomă pekînoaște niș odată altă Dămnezeă, dekăț
pe Iehova!

III, pe cîndă șnă Iudeă, șpîșîntată f'p' în-
doeală de attîșdinea amenîndătoare ce m'asser' sol-
dașii greșii la așelle kîvînte, înaintă șp'ă altarălă